

Kapitel 3 - Một bí quyết: Cầu nguyện

Nicolai Ly

Ifølge ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận er der mange mennesker, som antager, at fordi ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận var i faengsel, saa havde han masser af tid til at bede og fordybe sig i sin religion.

“Ở tù về, tôi được nhiều người chất vấn: “Cha sướng thật, trong tù cha đã có nhiều thời giờ để cầu nguyện!” Không phải đơn giản như các bạn nghĩ đâu!”

Som ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận beskriver i dette kapitel, saa er det ikke nødvendigvis korrekt. Ifølge ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận gaar tiden meget langsomt i faengsel - isaer nar man er lukket inde i isolation. For ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận var det en meget svaer tid, som udfordrede baade hans fysiske helbred og hans spirituelle tro og aand.

“Thời giờ trong tù trôi qua chậm rãi, đặc biệt trường hợp của những ai bị biệt giam (...) Có những lúc quá đau, quá mệt không đọc được một kinh.”

ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận fortæller foerst en historie om manden, Jim, som hver dag, klokken 12 om eftermiddagen tog forbi en kirke og “mumlede for sig selv”. Her blev han i 2 minutter, hvorefter han ville gaa igen. En dag var der en, som spurgte ham:

“- Tại sao bác vào đây mỗi ngày?”

- Tôi đến cầu nguyện.

- Không thể được! Kinh gì trong hai phút?

- Tôi vừa già, vừa dốt, đọc kinh theo kiểu của tôi.

- Ông nói gì với Chúa?

- Tôi cầu nguyện: “Giêsu, có Jim đây!” rồi tôi về.”

Med denne historie forsoeger ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận at forklare os, at der er mange maader at bede paa, og at det ikke altid er nødvendigt at bede bon i flere timer for at Gud skal lytte til en. Et citat fra biblen eller et kort vers fra en sang kan ogsaa vaere nok til at give dig ro i sjaelen:

“Những lúc tôi không còn sức để đọc nổi dù một kinh, tôi lặp đi lặp lại: “Giêsu, có con đây”, tôi cảm thấy như Chúa Giêsu trả lời: “Thuận ơi, có Giêsu đây!” Tôi vui vẻ và bình an.”

Ved sporgsmaalet om hvilke slags bonner ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận bedst kan lide, svarer ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận at han allerbedst kan lide korte citater, som kan ekstraheres fra evangeliet:

*“Các bạn hỏi tôi: "Cha thích đọc kinh nào?" Dĩ nhiên là tôi thích những kinh của Chúa Giêsu dạy, của Hội thánh: kinh Lạy Cha, kinh Kính mừng, kinh Tin kính... **Thú thật, tôi thích những kinh vẫn tắt đơn sơ trong Phúc âm:***

‘Con ơi, nhà này hết rượu!’ (Ga 2, 3). ‘Linh hồn tôi ngợi khen Chúa’ (Lc 1, 46-55). ‘Xin Chúa thương xót con vì con là kẻ có tội’ (Lc 18, 13). ‘Lạy Cha, nếu có thể được thì xin cho con khỏi uống chén đắng này’ (Mt 26, 39). ‘Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ lầm’ (Lc 23, 34). ‘Xin Cha cho chúng hiệp nhất nên một’ (Ga 17, 21). ‘Con phó linh hồn trong tay Cha’ (Ga 23, 46).”

Grunden til, at ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận kan lide korte bonner, skyldes, at han i faengsel skrev smaa citater fra biblen ned paa toiletpapir. Det gjorde han fordi der ikke var plads til at skrive lange bonner ned. ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận valgte derfor at tage udgangspunkt i citater fra biblen. Han skrev en bon ned hver dag og gemte dem alle sammen. Disse bonner betyder meget for ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, da de gav ham meget styrke mens han var i faengsel og fordi det repraesenterer en tid, hvor hans tro var haardt testet.

“Loại giấy "dầu thừa, đuôi thẹo" thì quét lại cả đóng làm "giấy vệ sinh tôi lượm giấy vệ sinh ấy, mượn kim chỉ, đóng thành sổ bỏ túi, hai cuốn sổ tôi rất quý, một gồm trên 300 câu Thánh kinh bằng tiếng Latinh để cầu nguyện và một gồm đầu đề của vài trăm bài hát cũng để cầu nguyện. Còn bao nhiêu "giấy vệ sinh" khác mỗi ngày thu lượm một ít để dành viết sách.

(...)

Đặc biệt là tôi thuộc lòng hầu hết bài hát bình ca trong kinh phụng vụ, chưa bao giờ tôi cảm thấy ý nghĩa sâu xa và xúc động như vậy.”

Slutteligt fortæller ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận ogsa en historie om en kommunist/faengselsvagt, som ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận til sidste blev venner med, Ong Hai.

Dagen foer han forlod ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận sagde han:

“Nhà tôi ở Long Hưng, chỉ cách La Vang 3 km, tôi sẽ đi La Vang cầu nguyện cho anh”.

ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận var meget skeptisk, da Ong Hai netop var kommunist, og selvom ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận oenskede at tro paa Ong Hai's aerlighed, var det stadig svært for ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận at skulle forholde sig til loefte:

"Tôi tin lòng thành thật của anh bạn, nhưng tôi hoài nghi làm sao một người cộng sản mà đi cầu nguyện Đức Mẹ cho tôi!"

Seks aar senere, hvor ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận stadig sad i faengsel, modtog han dog et brev fra Ong Hai:

"Anh Thuận thân mến, tôi đã hứa với anh, tôi sẽ đi cầu nguyện Đức Mẹ La Vang cho anh. Mỗi Chủ nhật, nếu trời không mưa, lúc nghe chuông La Vang, tôi lấy xe đạp vào trước đài Đức Mẹ, vì chiến tranh bom đạn đã đánh sập nhà thờ rồi. Tôi cầu nguyện thế này: Thưa Đức Mẹ, tôi không có đạo, tôi không thuộc kinh nào cả. Nhưng tôi đã hứa sẽ đi cầu nguyện Đức Mẹ cho anh Thuận, nên tôi đến đây. Xin Đức Mẹ biết anh Thuận cần gì thì cho anh ấy".

ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận blev meget rørt, da han modtog brevet. Med dette kapitel 3, ønsker ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận at minde os om, hvilken kraft og hvilken betydning det kan have at bede, og at det ikke altid behøver at være lange bonner. Og som ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận caterer til sidst i kapitlet:

"Đức Thánh Cha nhắn nhủ các bạn:

"Hãy thưa chuyện với Chúa Giêsu lúc cầu nguyện, lúc nghe lời Chúa; hãy nếm thử niềm vui lúc được Bí tích Hòa giải; hãy đón nhận Mình Máu Thánh Chúa Giêsu trong phép Thánh Thể...; hãy khám phá sự thật về chính mình các bạn, khám phá ra sự hiệp nhất nội tâm và sẽ tìm thấy "người Bạn" chữa các bạn khỏi những xao xuyến, những cơn ác mộng, khỏi óc chủ quan man rợ nó không để cho các bạn được bình an".

(Gioan Phaolô II, Sứ điệp NQTGT XII, số 3)"